

Halle Dias. 1697

(T-Z)

1697.

16. Stykius, Samuel: De jure allodiali principum imperii
17. Stykius, Samuel: De temerariis juris mandatis.
Von Anstz. Verbrecher.
18. Thomarius, Christianus, Petrus: . . . . . Facult. Juridicæ . . . .
Decanus: Lecturis s. p. l. et o. p. (et reputationem
in reg. Johannis Christophori Rubii iurista)
- 19^{a, b} Thomarius, Christianus: De jure circa titulos honorum.
2 Exempl.
- 20^{a, b, c, d} Thomarius, Christianus: De jure circa pharmacopœia
circulatum. 4 Exmpl. 1697, 1711, 1723 et 1729.
- 20^e Thomarius, Christianus: De jure circa pharmacopœia
circulatum. Rec. 1752.
- 21^{a, b, c} Thomarius, Christianus: De officio Directorum et Rectorum
Circulariorum in executione sententiarum. 3 Exmpl. 1699 et
1731.
- 22^{a, b, c} Thomarius, Christianus: . . . . . xxx theses ex jure vario.
2 Exmpl.

23 a, b, c, d Thomarius, Christianus: An haeresis sit cronen?

4 Sumpl. 1697, 1727.

24 a, b, c Thomarius, Christianus: De jure principis circa haereticos.

3 Sumpl. 1697, 1712 et 1722.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is centered and appears to be a title or heading, possibly containing the word "LECTURIS".

1002

6734
1697 19a 2

THESES INAUGURALES
DE
JURE CIRCA
TITULOS HO-
NORUM,

QVAS
FAVENTE DIVINA CLEMENTIA
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO,
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DN.

FRIDERICO WILHELMO,
MARCHIONE BRANDENBURGICO, ELECTO-
RATUS ET PROVINCIARUM HEREDE, &c. &c.

Consensu inclytæ Facult. Juridicæ,
DIRIGENTE

DN. CHRISTIANO THOMASIO,

Jcto, CONSILIAR. ELECT. BRANDENBURG.
ET FACULT. JURID. h. t. DECANO,

PRO LICENTIA U. J.

Ad d. XXI. April. horis ante & pomerid.

Anno Reparat. Salut. MDCXCVII.

IN AUDITORIO MAJORI

Publico Eruditorum examini submittit

AUTOR

JOANNES RUDOLPHUS CRUSIUS, Mindanus.

HALÆ, Typis CHRISTOPH. ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ.

1107

THESE MANUSCRIPTS

WERE CIRCA

TITULOS HO

FORUM

TO THE
OF THE
OF THE

Quam de Jure Titulorum paraveram Disputationem Solemnem, & jam prælo committere cœptam, illam paucis thesibus inde decerptis hic exhiberi, ne ægre feras B. L. exorandus es. Etenim peremptoria citatio ad Curiam Feudalem Serenissimi Electoris Hannoverani me præter opinionem evocat ad me inibi sistendum quam citissime: hinc facile excusabor, si interim, Disputationis inauguralis loco, paucas exhibuero theses, quas tamen ipsa Dissertatio plenior propediem sequetur. Sit itaque favente Deo.

THESIS I.

Titulus, uti de variis rebus prædicatur, ita etiam varias derivationes ab Eruditis nactus est, cum alii ab intuendo, alii à tuendo, alii à titulo vetusto capituli integumento, alii aliunde deducant. Non mirandum igitur, quod & varias easque non consonantes Tituli definitiones Jcti tradere soleant, uti ex Pufendorffii, Feltmanni, Höpingi, Seldeni, aliorumque definitionibus luculenter apparet: Inter quas tamen probamus eam, quam tradit Pufendorffius in *Elem. Jur. univ. def. 6. & tr. de J. N. & G. lib. 1. c. 1. §. 18.* non obstantibus iis quæ Feltmannus de *Tit. hon. p. 1.* in contrarium adduxit.

TH. II.

Tituli recte dividuntur in Titulos Status, ut Rex, Imperator, & Titulos existimationis, ut Excellentissimus, Nobilissimus. Porro non inconcinne quoque in licitos & illicitos, proprios & communes, nominales & Reales. Nominales voco, qui nudum schema tantum representant, nec innituntur suis meritis: Reales vero non sunt nomina sine re, sed adæquati suis subjectis & ex vera æstimatione orti arg. *l. ult. C. ad L. Jul. repet.* Injustorum titulorum exemplum est in *l. 1. & 2. ff. qui sunt sui vel al. jur.*

A 2

TH. III.

TH. II.

Causa remota Titulorum est Deus, qui erigit e pulvere tenuem
1 Sam. 2. v. 8. ac pro singulari providentia disponit, ut honorificis Titulis
 cohonestetur. *Deut. 26. v. 9.* Causam vero proximam in Imperio no-
 stro Romano Germanico ipsum Augustissimum Imperatorem consti-
 tuimus, utpote à quo tanquam à fonte omnes dignitates & honorum
 Tituli profluere censentur, adeo, ut de eo quem taliter Princeps de-
 coravit, an dignus sit, contra ejus testimonium dubitare velle sacrile-
 gii instar habeatur arg. *L. 3. C. de crim. Sacril.*

TH. IV.

Eandem quidem potestatem circa imponendos Regios, Ducum
 & Comitum Titulos Pontifices M. sibi vindicasse, aut minimum me-
 diis seculis sæpe exercuisse in vulgus notum, quo Titulo autem & exi-
 tu jam dudum ab aliis demonstratum.

TH. V.

Intuitu subditorum Princeps qui absolutam Majestatem accepit,
 titulum solum augere potest, at ratione aliorum Principum secus sese
 res habet.

TH. VI.

Prima & præcipua assumptorum, concessorum, auctorum & mu-
 tatorum Titulorum causa bene merita virtusque militaris & heroica
 esse videtur.

TH. VII.

Quædam officia ipso jure illa gerentes, nobilitant.

TH. VIII.

Tituli præsumptionem faciunt rem ejus esse, cujus Titulus rei
 præscriptus, aut id significant, aliquando Proavos Dominos & posses-
 sores fuisse, sed possessione deturbatos esse. Hinc procul dubio fa-
 ctum, ut Reges & Principes etiam amissarum Regionum Titulis pro-
 testationis & conservationis juris sui loco utantur.

TH. IX.

Tituli epistolis inscripti, ad promerendum favorem eorum, qui-
 bus scribitur, spectant: cui consequens est, nihil juris inde ei, cui ti-
 tulus ipse tribuitur, acquiri; Ita constat, indies nos præcipue in Epi-
 stolis Dominos nostros vocare eos, qui non sunt.

TH. X.

TH. X.

Quod quidem regulariter inter privatos procedit, eosque, inter quos nulla controversia est super re, cujus signa sunt Tituli: nam ubi secus se res habet, magnum præjudicium potest oriri ex Titulis. Quo referri meretur controversia Pontificum cum Imp. de coronatione Pontificia, utrum sine ea quis pro Imp. Rom. habendus. *cap. Venerab. 34. de elect. & el. pot.*

TH. XI.

Admonent etiam Tituli, quibus dantur, officii sui.

TH. XII.

Claritas & multiplicatio Titulorum præminentiam honoris & meritorum non semper designat.

TH. XIII.

Pontifices M. mediantibus Titulis sæpenumero Reges atq; Principes callide in suas traxerunt partes. Huc pertinet Tituli Christianismi, Catholicismi, Defensoris Fidei &c.

TH. XIV.

Ordo scripturæ in Titulis probat *προεδρίαν*, *Vid. Vener. Parent. de jure προεδρ. l. 1. c. 5. n. 50.*

TH. XV.

Circa remedia, quibus jus per Titulos connotatum conservamus, ac tuemur, distinguendum inter eos, qui superiorem agnoscunt, & qui eo carent, seu in statu æqualitatis vivunt. Hi jure Gentium armata manu controversias deficiunt, nullusque dubito, injustam usurpationem æque ac denegationem Tituli Principibus justam belli præbere causam.

TH. XVI.

Judex summarie, & sine judicii strepitu in controversiis Titulorum procedere potest:

TH. XVII.

Titulorum quoque nomine, positis terminis habilibus, præsto est interdictum uti possidetis.

TH. XVIII.

Actio Confessoria & Negatoria utilis, quin ratio Titulorum competat, nullus dubito.

TH. XIX.

Competit quoque ratione Titulorum remedium extraordinarium officium sc. judicis, per tradita *Andreae Gailii lib. 1. Obs. 1.*

TH. XX.

Porro non denegandam putarim iis, qui ob titulos sibi competentes injuste diffamantur, traducuntur, vel suggillantur, conditionem ex *L. Diffamari, C. de ingenuis manumiss.*

TH. XXI.

Ratione Titulorum deletorum, vel aliter animo injuriandi violatorum competit actio injuriarum arg. *l. si statua 27. D. de injur.*

TH. XXII.

Sed cum Titulorum usurpatio & appositio, sit quoad subditos superioritatis & subjectionis tessera, iidem corrumpentes & delentes, Dominorum adscriptos vel competentes Titulos, poena arbitraria puniri possunt, imo ut Rebelles, cum hoc casu superior aliquo modo superioritate privetur, & sublata videatur subjectio.

TH. XXIII.

Idem dicendum de falso usurpantibus Titulos, aut insignia majoris dignitatis, veluti Principis, nisi alia causa appareat: qui sacrilegii crimen incidunt.

TH. XXIV.

Falsos assumens Titulos alterius decipiendi gratia, tanquam falsarius punitur.

TH. XXV.

Sed si vasalli violent, destruantve Dominorum statuas, iisque inscriptos Titulos, imagines vel insignia? Sane eosdem feudo privandos esse dicerem, si sc. dolo malo & in contumeliam domini fuerit factum, adsintque circumstantiae tale quid arguentes.

TH. XXVI.

Quo speciosissimo nominis tegumento civium animos delinrent Augustus, Tiberius, Cromwelius alique, Titulum *Domini Regis* sibi non adscripserunt.

TH. XXVII.

Imperatores Romani, Titulo Nobilis olim contenti fuere.

TH. XXVIII.

Ante Imperatoris Constantiui tempora Episcopos titulo aliquo infi-

insigniori cohonestatos fuisse apud Nos non exploratum est.

TH. XXIX.

Pontifices Rom. Titulum Servi servorum Dei, ab Imperatoribus mutuatos fuisse credibile est. arg. *l. 1. pr. C. de off. Pres. Præ. Afr.*

TH. XXX.

Errat Cranzius *lib. 4. Saxonie c. 8. & c. 16.* quando eam ob causam Hermannum Billingium novum in Saxonia Boreali Principem, parvis natalibus ortum esse putat, quod Nobilis tantum titulo ornatus fuerit.

TH. XXXI.

Tumidi Persarum Reges moderni à majorum suorum ambitione circa Titulos nihil remiserunt.

TH. XXXII.

Quo simplicioribus moribus est populus, eo simplicioribus utitur Titulis. Econtrario quo magis culti sunt mores populi, eo magis luxuriant Tituli.

TH. XXXIII.

Prioribus post Christi adscensionem in cælos seculis, Pontifices Rom. nullos alios singulares quam reliquis Episcopis competentes Titulos sibi tribuere conati sunt, auctis vero opibus, auctaque eorum potentia, Titulum Oecumenici sive Universalis Ecclesiæ Episcopi sibi vindicarunt; Unde certamina ista de Titulo isto Oecumenici inter Præsules Romanos & Constantinopolitanos Patriarchas oborta, ac non absque scandalo agitata. Et hinc asserere non dubito, quin præter disceptationem illam de tolerandis aut tollendis imaginibus, titulus quoque Oecumenici occasum demum orientali Imperio attulerit, occasionemque præbuerit Mahometi II. Turcarum Imperatori A. 1453. mense Majo occupandi Constantinopolim Imperii Christiani in Oriente caput.

TH. XXXIV.

Ante Clementem V. nemo Episcoporum Cardinalis munus ambiit, existimantes se majorem dignitatem cum minori commutare.

TH. XXXV.

Imperatores Orientales injuste tam præminentiam ratione præcedentiæ, quam Titulorum Romano Germanici Impp. in dubium vocare ausi fuerunt.

TH. XXXVI.

TH. XXXVI. *Etiam alii Reges Titulum Imperatoris assumere possunt.*

TH. XXXVII. *Rex Romanorum omnes Europæ Reges præcedit.*

TH. XXXVIII. *Imperator Rom. Germ. Christianismi Titulum sibi attribuerè potest.*

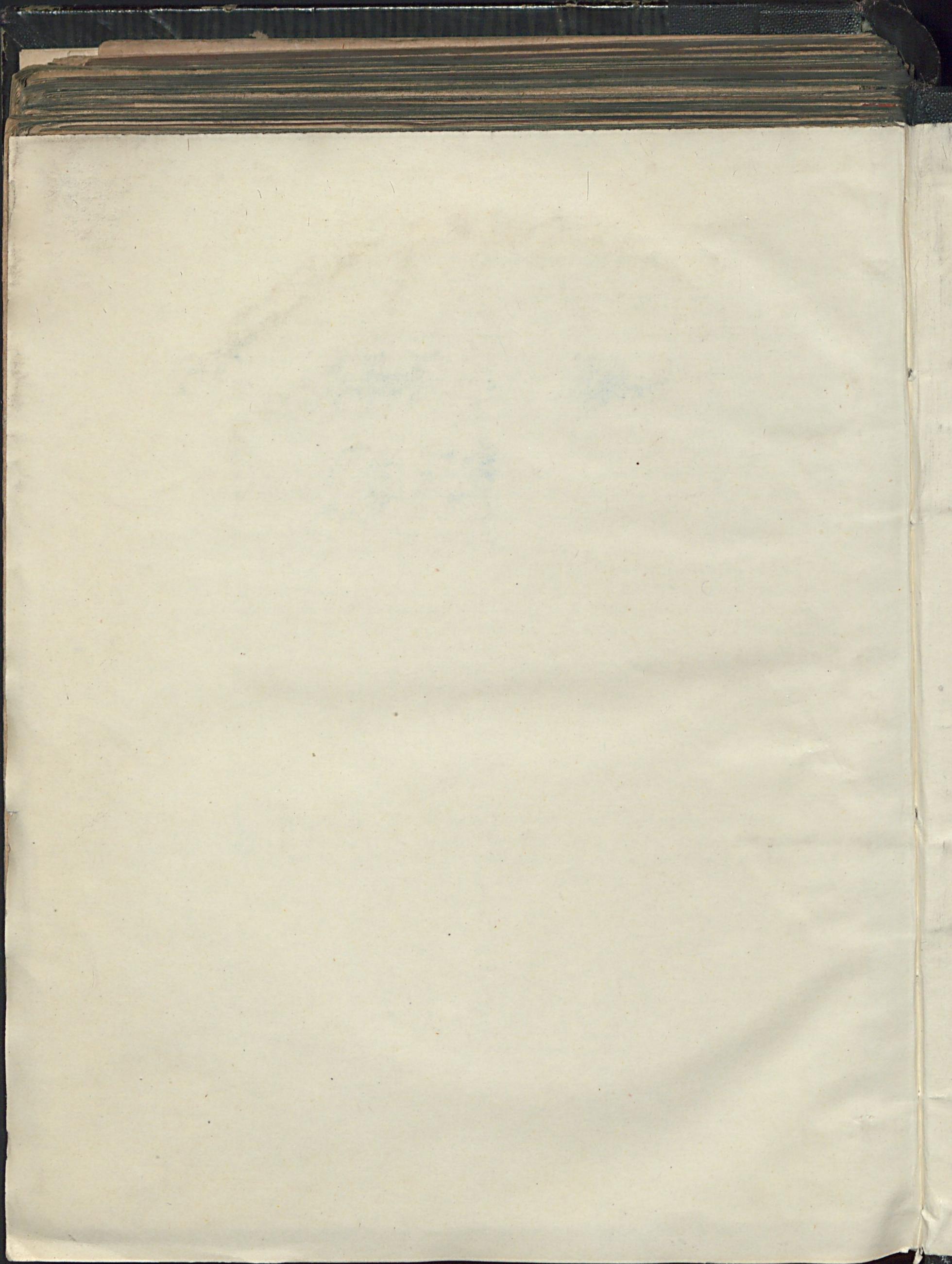
TH. XXXIX. *Laude dignum esse existimo in Gallia; quod Reges unico nomine Regis Francorum, solisque liliatis insignibus sese exornant.*

TH. XL. *Excellentiæ Titulus ab exteris Legatis Electoralibus indultus à reliquorum Principum Germaniæ legatis itidem jure meritoque tribuendus. Sed quid si plures Electorum Imperii adsint legatis, an omnibus idem honor exhibendus, iidemque Tituli tribuendi? dicerem omnino.*

TH. XLI. *Ex usurpatione & adhibitione Liebe/ getreue/ gehorsame Unterthanen/ und unsern gnädigsten oder gnädigen Herrn/ ad subjectionem vel superioritatem inferre non licet.*

Halle Diss, 1697
(T-Z)

ULB Halle

001 923 897

3

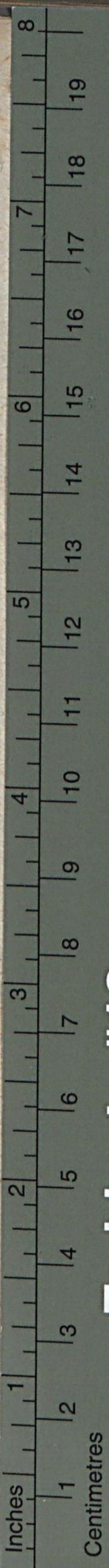

sb

VJ 17

B.I.G.

Farbkarte #13

1697

19^a

2

INAUGURALES
DE

CIRCA
OS HO
RUM,

VAS
INA CLEMENTIA
GNIFICENTISSIMO,
NCIPE AC DOMINO,
ON.

WILHELMO,
ENBURGICO, ELECTO.
ARUM HEREDE, &c. &c.

Facult. Juridicæ,
GENTE
NO THOMASIO,
ECT. BRANDENBURG.

D. h. t. DECANO,
NTIA U. J.
oris ante & pomerid.
lut. MDCXCVII.

RIO MAJORI
n examini submittit
TOR

IS CRUSIUS, Mindanus.

ANDREÆ ZEITLERI, Acad. Typ.

